

ΤΟ ΑΓΟΡΙ - SHONEN

Σκηνοθεσία: Ναγκίσα Όσιμα
Σενάριο: Τσουτόμου Ταμούρα
Ηθοποιοί: Φούμιο Ουατανάμπε, Ακίκο Κογιάμα, Τετσούο Άμπε.
Φωτογραφία: Γιασουχίρο Γιοστόκα, Σέιτζο Σένγκεν
Μουσική: Χικάρου Χαγιάσι
Χώρα: Ιαπωνία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 105΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 4 Βραβεία
 Valladolid International Film Festival 1971, Βραβείο Καλύτερης ταινίας.
 Kinema Junpo Awards 1970, Βραβείο Σεναρίου.
 Mainichi Film Concours 1970, 2 Βραβεία, Β! Γυναικείου ρόλου και Σεναρίου.

Το «Αγόρι», η άγνωστη ανθρωπιστική ταινία του Ναγκίσα Όσιμα σε επανέκδοση με ψηφιακά αποκατεστημένες κόπιες, επιστρέφει στις αίθουσες.

Μια ξεχωριστή στιγμή στη φιλμογραφία του σκηνοθέτη της «Αυτοκρατορίας των Αισθήσεων».

Ο Ναγκίσα Όσιμα ακτινογραφεί με δραματική ένταση και σημειολογικό πλούτο τις πολιτισμικές αλλαγές ενός ολόκληρου έθνους σε μία από τις κορυφαίες στιγμές του μοντέρνου γιαπωνέζικου σινεμά.

Ο δεκάχρονος Τόσιο ζει μια ζωή με την οικογένειά του στο δρόμο. Είναι αναγκασμένος να συμμετέχει στην απάτη των γονιών του, οι οποίοι στήνουν αυτοκινητικά ατυχήματα και παριστάνοντας τους τραυματίες, εκβιάζουν τους οδηγούς για να μην τους καταγγείλουν στην αστυνομία.

Καθηλωτικό από το πρώτο λεπτό, ίσως η καλύτερη στιγμή του Ναγκίσα Όσιμα, παραγωγής 1969, η ιστορία αληθινή όπου πάμπτωχοι γονείς αναγκάζουν το μικρό τους αγόρι να πέφτει σε περαστικά αυτοκίνητα για να εισπράττουν αποζημίωση—αριστούργημα. (Δανίκας)

Ο Όσιμα επισημαίνει τη γενική (και εθνική) διάσταση της ιστορίας, το ανήλικο αγόρι δε, αν και εκπρόσωπος της νέας γενιάς, λειτουργεί ως σύμβολο της αθωότητας και της ηθικά υπέρτερης ανατολικής παράδοσης, ενώ οι γονείς εκπροσωπούν την ηθική σήψη της «αλλαγής». Έτσι το ηθικά δέον ταυτίζεται με τη φύση, καθώς ο ανήλικος δεν έχει μάθει ακόμα τους τρόπους των ενηλίκων και, ιδιαίτερα, εκείνον της δυτικοποιημένης νέας εποχής. Αν και το σινεμά του Όσιμα συνήθως εστιάζει στη χειρότερη πλευρά της ανθρωπίνης φύσης, εδώ καταλαβαίνουμε τους γονείς, τους συμπονούμε, έστω κι αν συχνά υιοθετούν απεχθή συμπεριφορά προς το αγόρι. Ακόμα και όταν έρχεται η τραγωδία, αυτό τούς συγχωρεί και προσπαθεί να αποτρέψει την καταδίκη τους. Στον επίλογο, όταν ο τρόπος αφήγησης μετατρέπεται σε ρεπορτάζ, αυτό αποδεικνύεται μια ιδιοφυής δημιουργική σύλληψη. Η είδηση μιλά για μια σατανική οικογένεια

που έστηνε ατυχήματα και εκμεταλλευόταν αθώους πολίτες, προκαλώντας ένα τραγικό συμβάν. Εμείς, όμως, ξέρουμε όλη την αλήθεια, καθώς την παρακολουθήσαμε μέσα από τα μάτια του αγοριού, δηλαδή μέσα από το βλέμμα ενός παρατηρητή εξοπλισμένου με ένα απαραίτητο ανθρώπινο εργαλείο: **αυτό της κατανόησης.**

NEW STAR

Ο Ναγκίσα Όσιμα ("Η Αυτοκρατορία των Αισθήσεων", "Καλά Χριστούγεννα Κύριε Λόρενς") είναι **ο κορυφαίος εκφραστής του γιαπωνέζικου new wave**, ενός άτυπου κινήματος κινηματογραφιστών, οι οποίοι στη δεκαετία του '60 κινήθηκαν ενάντια στις ισχυρές εθνικές παραδόσεις (πολιτικές, κοινωνικές, πατριωτικές και πολιτιστικές). Το συλλογικό τραύμα αυτής της αλλαγής αποτυπώνεται με δραματική ένταση και σημειολογικό πλούτο στην ιστορία του δεκάχρονου Τόσιο. Σκηνοθετώντας αυτοκινητικά ατυχήματα, αυτός και η οικογένειά του υποδύονται τους τραυματίες, εκβιάζοντας τους οδηγούς για να μην τους καταγγείλουν στην αστυνομία.

Ονειρικά ξεσπάσματα διακόπτουν έναν τακτοποιημένο ρεαλισμό, ενώ το τέλος της αθωότητας συνδυάζεται με μια συναισθηματική εξέγερση απέναντι στο θεσμολογικό και θεμελιακό ψέμα ενός μικρόκοσμου. Καθώς **το ιαπωνικό θαύμα καταρρέει**, μία από τις **κορυφαίες ταινίες του μοντέρνου ασιατικού σινεμά γεννιέται.**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

NAGISA ŌSHIMA(1932-2013)

Ιάπωνας Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος και συγγραφέας. Η καριέρα του καλύπτει από το Νέο Κύμα (1950-1960) μέχρι το σύγχρονο σινεμά και εκφράζει τα παράδοξα και τις εντάσεις στη μεταπολεμική ιαπωνική κοινωνία. Περί το 1960, εγκατέλειψε τα παραδοσιακά κινηματογραφικά στούντιο και δημιούργησε τη δική του εταιρία παραγωγής Sozoshu, το 1965. **Φιλμογραφία:** Ταμπού 1999, Century of cinema TV Series 1995, Κιότο, η γενέτειρα της μητέρας μου TV Movie 1991, Μαξ, αγάπη μου (as Nagisa Oshima) 1986, Καλά Χριστούγεννα, κύριε Λώρενς 1983, Η αυτοκρατορία του πάθους 1978, Kokyumento: Jinsei no gekijo TV Series 1977, Shirarezaru sekai TV Series 1975-1976, Denki Mo Takuto TV Movie 1976, Η αυτοκρατορία των αισθήσεων 1976, Ikite iru ningen ryoko TV Series 1972-1973, Μικρή αδελφή του καλοκαιριού 1972, Subarashii sekai ryoko TV Series 1966-1972, Kayo supersharu TV Series 1972, Η τελευταία 1971, Πέθανε μετά τον πόλεμο 1970, Το αγόρι 1969, 20 seiki awa TV Series 1968-1969, Το ημερολόγιο ενός κλέφτη 1969, Η επιστροφή των τριών μπεκρήδων 1968, Ο απαγχονισμός 1968, Muri shinju:Nihon no natsu 1967, Για τα άσεμνα γιαπωνέζικα τραγούδια 1967, Ninja bugei-cho 1967, Ο δαίμονας του μεσημεριού 1966, Ημερολόγιο του Γιουνμπόνγκι Short 1965, Gyosen sonansu TV Movie 1965, Etsuraku 1965, Ajia no akebono TV Series 1964-1965, Terebi geijutsuza TV Series 1964, Watashi wa Beretto Short 1964, Non-fikushon gekijo TV Series 1962-1964, Musume no kekkon TV Series 1964, Chiisan boken ryoko Short 1963, Amakusa Shiro Tokisada 1962, Shiiku 1961, Νύχτα και καταχνιά στην Ιαπωνία 1960, Η ταφή του ήλιου 1960, Σκληρή ιστορία της νιότης 1960, Ai to kibo no machi 1959, Asu no taiyo Short 1959.

